

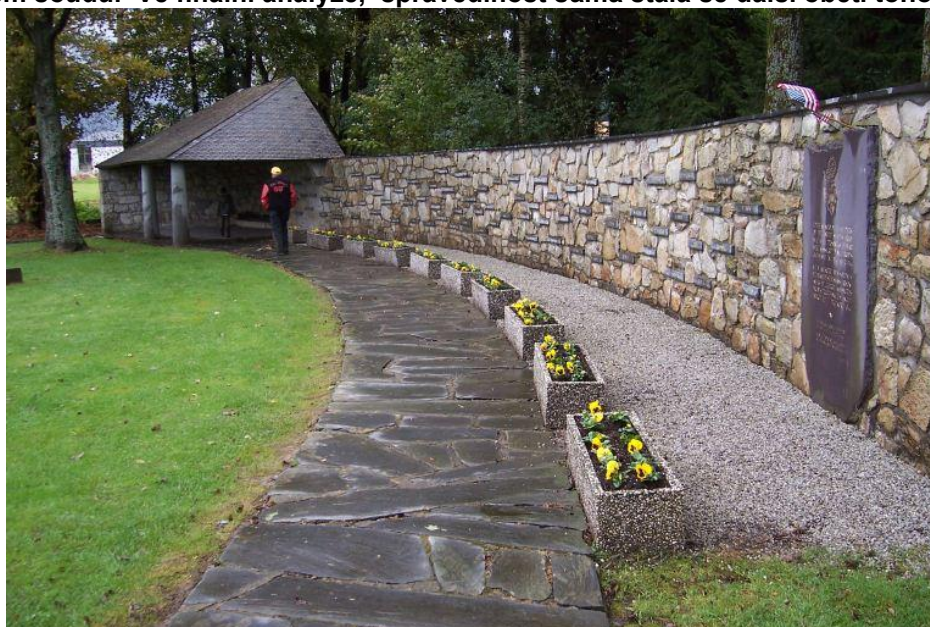

Jiné vysvětlení je konfrontace s problémem co dělat s tolika vězni. Stačí, když někdo úmyslně vyprovokuje výstřelem z pistole únik zajatců a je důvod ke střelbě na ně. A to je významné, že většina amerických přeživších mluvila o jednotlivém výstřelu z pistole po věznicích. Naprosté množství Američanů na poli a skutečnost, že oni stáli ve skupině znamená, že mnozí byli fyzicky chráněni skupinami jejich kamarádů. Toto vysvětlení pak potvrzuje, že po hlavním střelení, bylo nezbytné poslat SS vojáky do pole k tomu, aby zabilo přeživších.

16.května 1946, Peiper a 70 členů jeho Kampfgruppe, spolu s velitelem armády pozemního a velitelského sboru Josephem Seppem Dietrichem, byli obžalováni před U.S. vojenským soudem v bývalém koncentračním táboře v Dachau že: provedli na vlastní pěst, vědomě a neprávem, povzbuzováním, naváděním k účasti na zabíjení, střílení, zlým zacházením, zneužíváním a mučením členů ozbrojených sil Spojených států amerických. Všichni Němci byli usvědčeni. Soudní dvůr pod vedením šesti amerických důstojníků za předsednictví brigádního generála rozhodoval průměrně méně než tři minuty, aby zvažoval každý jednotlivý případ. Čtyřicet-tři obžalovaných, včetně Peiper, Kristus, Rumpf, Sievers a Sternebeck, bylo odsouzeno k smrti pověšením (Poetschke byl zabit v březnu 1945), 22 k doživotnímu žaláři a zbytek k 10 až 20 létům. „Zákon vítězů“, jak byl nazván v poválečném Německu, zvítězil. Ale žádný z rozsudků smrti se nikdy neuskutečnil a všichni vězni byli propuštěni o Vánocích 1956. Peiper ale zůstal ve vězení. Smutná a neúplná vyšetřování, podezření o metodách získaných doznání a nepřímý či špatný důkaz zajistil, že vinní lidé unikli řádnému trestu a nepochybně, že někteří nevinní lidé byli potrestáni během soudu. Ve finální analýze, spravedlnost sama stala se další obětí tohoto incidentu.

Památné místo masakru v Malmedách- V roce 2005 náš VAV Jižní Čechy úplně náhodou projížděl tímto místem a je jen škoda, že jsme díky naší neznalosti, nedocenili význam události, která se zde odehrála. Několik jmen na památníku nám dávalo tušit, přesto jsme žili v dohaděch. Proto jsme uvedli tento příběh do podvědomí všem, kteří se zde zastavíte. VAV Jižní Čechy.